

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ การประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นวิทยากรจัดค่ายพุทธบุตร-พุทธธรรม จำนวน 398 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for WINDOWS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการทดสอบค่าที (t - test) ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Procedure) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนมากมีอายุต่ำกว่า 48 ปี มีสถานภาพสมรส อยู่เป็นคู่ มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอนมากที่สุด มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 - 30,000 บาท รับราชการมาแล้วส่วนใหญ่มากกว่า 21 ปี เคยเข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรม 1 - 2 ครั้ง หรือ 1 - 10 วัน ส่วนใหญ่มีนักเรียนอยู่ในโรงเรียนไม่เกิน 300 คน ส่วนมากอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความตระหนักในการนำความรู้ไปใช้ในระดับมาก และได้รับความรู้ที่ได้จากการอบรมในระดับมาก

2. การประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ ของผู้ผ่านการฝึกอบรม เป็นวิทยากรจัดค่ายพุทธบุตร-พุทธธรรม ในภาพรวม พบว่า มีการประยุกต์ใช้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) และด้านกิจกรรมพื้นฐานวิถีชีวิต มีการนำไปประยุกต์ใช้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาตามลำดับคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการเรียนการสอนที่บูรณาการด้วยไตรสิกขา ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการ

3. การเปรียบเทียบ การประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ตำแหน่งหน้าที่ รายได้ ประสบการณ์ผ่านการอบรม ปฏิบัติธรรมตามจำนวนครั้งและจำนวนวัน ภูมิภาคการปฏิบัติราชการ ความตระหนักในการนำความรู้ไปใช้ และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการฝึกอบรม ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาการรับราชการ และขนาดของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการประยุกต์องค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

The objectives of this research were to describe core knowledge adaptability to administer Buddhist schools of the Trainees who were trained as facilitators of school camp Buddhist child-Buddhist teaching school and to compare knowledge adaptability to individual factors of the trained Buddhist facilitators. The subjects of the study included 398 persons. The data were analyzed by SPSS for WINDOWS and expressed as percentage, mean and standard deviation. The research assumption of data analysis was tested by T-test and One - way ANOVA. Pair difference was determined using Scheffe Procedure. P values of 0.05 were accepted as statistical significance.

Results of the Study

1. Majority of the subjects were males with lower 48 years mean of age. They were married and lived with their spouse. Most of them were teachers with income of 15,001-30,000 baht. They were government officials more than 21 years. They attended the training about 1-2 times or 1-10 days. Their in-charge school, most of which were located in the northeast, had students not exceeding 300 persons. They bewared of adapting gained knowledge in high level and so did they gain knowledge.

2. Overall, knowledge adaptability of Buddhist school principles of the subjects were in high level ($\bar{X} = 4.10$). The activities associated with basic way of life were exploited most ($\bar{X} = 4.18$). And second was in term of developing personnel, teaching by integrating the three kixids of knowledge for deliverance (morality, meditative concentration, wisdom), physical environment and management, respectively.

3. According to comparison results of individual factors of the subjects. It was found that the difference for sex, position, income, experiences in attending training varying as times and days, geographical location and awareness of knowledge adaptability and contents understanding from training, had an effected on knowledge adaptability in running Buddhist school, with statistically significant difference of 0.05. However, there were no significant difference at 0.05 in respected of age, marital status, terms of being official and size of school.